



J. Leonardo Giménez

## ELS BARRACONS I LES PARADES

ELS «xiringuitos» han arribat a les nostres vides, segurament per a quedar-se, però no per això han de desplaçar els nostres barracons de tota la vida. Barracó és el diminutiu de barraca, com finestró ho de finestra, guitarró de guitarra o botifarró de botifarra, però almenys en la part central valenciana, com ara l'Horta, la Ribera, la ciutat de València, i especialment en les platges, té el sentit d'instal·lació, caseta, establiment desmuntable o provisional, destinat a diversos usos, com ara servir begudes i aliments en temporada d'estiu. També s'anomenen aixina algunes casetes de fira. El lexicògraf **Eugeni S. Reig** dedicà fa temps un aclaridor article en *El Punt* a combatre l'arracament del terme barracó i al prescindible ús del «xiringuito» en un programa de Canal 9, i reivindicava amb tota la raó un ús normal del nostrat terme «barracó», que també s'ha vist ocultat en una excel·lent exposició de fotos antigues en la Beneficència de la Diputació de Va-

lència, perquè on hauria de posar «barracons», de les platges de València, diu «berenador», calcant del castellà «merendero». De vegades fugin de foc caiem en les brases (o viceversa). Així i tot, **Albert Pla Nualart** demanava pas al xiringuito, segurament impel·lit per la seua aclaparadora presència i perquè la forma postulada per alguns, «guingueta», «lliga ben poc amb cossos bronzejats», i també per la seua «gràcia» mestissa.

El web *Einesdellengua*, que tan encertadament coordina **Miquel Boronat**, també es fa ressò de la presència dels prepotents, o simpàtics, segons com es mire, xiringuitos, amb anotació d'alternatives com quiosquet, baret, barraqueta, barracó i altres. També l'admet *l'Ésadir* i el *Gran diccionari* d'Edicions 62. Però molts seguirem referint-nos a eixos establiments com a «barracons», i més els nadius o residents del meu poble, Antella, i els del voltant, perquè des de fa molts anys, a l'estiu, tenim en marxa els barracons de l'Assut, el de l'Ajuntament i *Al Fresc*, que sempre els esmentem amb eixe nom tradicional.

I emparentats amb els esmentats barracons, perquè també són llocs de venda i no molt grans, tenim les parades del mercat, de la fira, etc. És un terme molt genuí i usat generalment en l'oralitat, però en alguna ciutat continuen retolant «puesto», «bajo», «palco». Els mercats i les fires són bons espais per a visibilitzar la genuïtat de la nostra rica expressivitat. Fem-ho.

